

[H. C. Toft.]

højtærede landbrugsministers pligt at belyse disse spørgsmål i folketinget, inden vi gik til første behandling, og derfor havde jeg egentlig ventet en beklagelse fra den højtærede landbrugsminister over, at han ikke havde gjort det.

Jeg erindrer, hvordan vi i 1957, da vi stod over for en udstykningslovgivning, erklærede, at vi fandt denne lovgivning forkert. I dag har to andre af folketingets partier erklæret, at denne udstykning var helt forkert; det glæder mig, at de synspunkter, vi har fremført, når vi næste gang står over for en udstykningslovgivning, formentlig vil have flertal bag sig.

Jeg rejste et spørgsmål, som den højtærede landbrugsminister ikke besvarede; jeg spurgte, om det var muligt at hæve foderkornsprisen og få en fornuftigere kornordning. Jeg spurgte den højtærede landbrugsminister, om han var bundet på hænder og fødder af forliget, således at det ikke var muligt at ændre herved; det vil nu vise sig, hvilke muligheder vi har for at ændre noget under forhandlingerne i det kommende udvalg.

Den højtærede landbrugsminister sagde også til de bemærkninger, jeg havde gjort om at ophæve landbrugsforpligtelsen på de mindre ejendomme, at dette ikke ville hjælpe de mindre landbrugere. Jeg mener, det ville være en hjælp for disse mindre brugere, hvis man derigennem gav dem mulighed for at sælge deres jord. De sidder mange gange i trykkende kår, kan ikke afhænde ejendommen, og det er fra de fleste sider erkendt, at disse små brug er for små, og at der ikke er grundlag for at drive et selvstændigt landbrug på dem. Derfor finder vi, at den ordning den højtærede landbrugsminister omtalte, ifølge hvilken der forlods stilles et beløb på 800 kr. til rådighed til ejendomme af en vis grundværdi, og formentlig med det største beløb til de mindste ejendomme, er udtryk for en politik, der konserverer denne brugsstørrelse, medens vi ønsker at fritage dem for forpligtelsen. Vi mener derfor, at regeringen er i færd med at gøre det helt forkerte.

Den højtærede landbrugsminister var i hvert tilfælde meget tilfreds med sin egen forhandlingskunst og også med sine evner til at skabe resultater ved forhandlinger

med landbruget. Jeg mener ikke, at den højtærede landbrugsminister i de sidste faser af det, der her er foregået, med det, han har drevet det til, har vist, hvad man kan kalde forhandlingskunst. Den højtærede minister talte om leg i sandkassen med henblik på dem, der ville ind på dette spørgsmål, men var det ikke den højtærede landbrugsminister, der i et så alvorligt spørgsmål legede sandkasseleg og sagde, at han ikke ville forhandle under trusler? Var det ikke den højtærede landbrugsminister, der til det sidste ikke ville gå til forhandling og anmode om at komme i kontakt med landbrugsorganisationerne igen, således at en strejke kunne aflæses? Det var ikke landbrugsministeren, der bøjede sig og fandt det rigtigt og ansvarligt at gå til landboorganisationerne for at få forhandlingerne i gang, det var statsministeren, der måtte til. Jeg synes, at den højtærede landbrugsministers stilling her var meget, meget svag.

Aage Føgh: Det ærede medlem hr. H. C. Toft siger, at vi gennem den foreslåede ordning kun vil konservere de for små brug. Ja men dette her er, så vidt jeg kan bedømme det, kun lovforslag, der tager sigte på den øjeblikkelige likviditetskrise. Det er ikke et spørgsmål om en endelig ordning af landbrugets forhold ud i fremtiden. Hvis det var det, skulle forslagene have en helt anden skikkelse.

Hvad angår de faste skatter, kan jeg for så vidt godt forstå, at både venstre og de konservative er meget ivrige. I det udmærkede blad, jeg omtalte før, står der for sidste regnskabsår, at husmanden med 10 ha betaler 700 kr. i faste skatter, og herremanden med over 100 ha betaler 19 650 kr. Afskaffer vi de faste skatter, bliver det en foræring på lige ved 20 000 kr. til den store jordbruger og på 700 kr. til den lille. Denne foræring skal dækkes på anden måde, nemlig gennem en anden form for skat. Bliver det indkomstskat, får herremanden selvfølgelig ... (H. C. Toft: Det foreslår regeringen!). Nej, nej, ikke alle faste skatter. Derfor forstår jeg meget vel, at de er ivrige.

Må jeg så rette en fejl til, der er fremkommet i løbet af debatten. Det blev nævnt, at landbrugets gældsforpligtelser gennem de senere år var steget med 7-8 milliarder kr.